

MALI ODMOR

Školska godina 2017./18. | Broj 1
OŠ Bedekovčina

LITERARNI KUTAK

LITERARNI RADOVI

BLAGO MOGA ZAVIČAJA

SUDNICA

PREVENCIJA
MEĐUVRŠNJAČKOG
NASILJA

INTERVJU S RAVNATELJEM

UČENIČKA ZADRUGA BEDEX

POSTIGNUĆA NAŠIH UČENIKA

RADOVI NAJMLAĐIH

BISERI

PLAKAT BARBARE MLINARIĆ

ZAJEDNIČKE
FOTKE OSMAŠA

9

SADRŽAJ

- literarni kutak
- likovni radovi
- blago moga zavičaja
- sudnica
- prevencija međuvršnjačkog nasilja
- interjvu s ravnateljem
- Učenička zadruga Bedex
- postignuća naših učenika na natjecanjima i smotrama
- radovi najmlađih
- biseri
- plakat Barbare Mlinarić
Festivala tolerancije/Jewish film festival Zagreb
- zajedničke fotke osmih razreda

Urednica: Tea Ferdelja, mag.educ.philol.croat.

Lektura i korekura: Tea Ferdelja, mag.educ.philol.croat.

Vesna Košutić, prof.

Novinarka: Nika Čehulić, 8. a

Ljubav za Rusiju

ledene pahulje, jak vjetar i težak minus. Drhtavim rukama držim pismo ne usuđujući se otvoriti ga.

Na koverti je rukopis vječnog dječaka, neuredan i nedovršen, ali to baš i liči na tebe. U pismu umjesto „draga ta i ta“ stoji nadimak kojim me već tri godine nitko nije oslo-

ženstveno, oštro i jasno i da sam uopće cijela takva. Kažeš još kako znaš da će roditi sina kojeg sam oduvijek željela i kažeš da bi baš volio čuti kako negdje tamo u dalekoj Rusiji, plavokosi dječak nosi tvoje ime. Za kraj kažeš da ohladim malo sa suzama, promoćiće pismo.

I nema potpisa, a i ne treba.

Znala sam tko šalje još kada sam dotakla pismo.

I znala sam da neću poslati odgovor.

I znala sam da mi nikad neće, ni „taj moj“, ni cijela Rusija, moći pružiti tu slobodu koju sam imala prije tri godine, kada sam tako vješto izbjegavala svako „volim te“, premda je to bio jedini trenutak u vječnosti kada sam zaista voljela.

Marija Ban, 8.b

2. mjesto Male nagrade Gjalski

Ana, Sonja, Adi

Rad učenice Barbare Mlinarić, 8.

vio, i uopće cijelo pismo miriše na ljeto prije tri godine. Pitaš uobičajene stvari poput kako sam, kako živim, jesam li se snašla. Kažeš da ne želiš pitati za ljubav jer znaš da imam nekog. Čuo si od nekih mojih prijateljica iz osnovne, a „te nikad nisu znale šutjeti“.

Kažeš mi kako si oduvijek znao da će pobjeći u daleku Rusiju, to je tako tipično za mene. Piše da me i sada zamisljaš s onim mojim kapama i ogromnim šalovima, i da si sretan što sam napokon našla mjesto krojeno po meni. Još kažeš da mi je uvijek bio pretjesan taj naš mali gradić.

Kažeš mi da bi me i danas prepoznao među svim tim djevojkama, blijedim i usnulim. Piše kako me možeš vidjeti s knjigom u rukama i topлом čokoladom kraj nogu. Govoriš kako se možeš kladiti da plačem baš kao nekad. I ruku bi mogao dati u vatru da i sada ne mogu preko usana prelomit ono „volim te“ i da se taj moj sigurno ljuti. Spominješ sve onako usput, kišne večeri, kafiće nadomak moje kuće, taj i taj datum, moju staru ulicu, ono stepenište, onu zgradu.

Šalješ mi u pismu onaj papirić na kojem sam se prije tri godine potpisala. Siguran si da još uvijek pišem tako

Vrata mi zatrese novo kucanje, ali imam predosjećaj da je ovaj put to ono pravo. Kasno je i ruka je gruba pa obujem cipele prije negoli ih podem otvoriti.

„Čekaj tu“, zapovjedim Aresu koji me presretne u hodniku, ali me ipak slijedi do vrata.

Kada ih otvorim, tu si ti.

„Tolstoj“, zadirkuješ me te se nasmiješiš onako šarmerski, na jednu stranu usnice.

„Prošlo je dugo od zadnjeg puta, Karenjino“, vraćam ti, pa se sklonim u stranu kako bih te propustio unutra. Ulaziš u kuhinju i na stol odlažeš bocu crnog vina koju si donijela.

„Raskomoti se, kao da si kod kuće“, kažem ti makar ti već sjediš na starom stolcu pokraj kamina. Uzimaš bocu te ju s lakoćom otvaraš dok meni dodaješ drugu čašu.

Pričaš mi o toploj jeseni koja je pred nama. „Eh, ta jesen. Nema do jeseni. Lišće i boje, kesteni i kiša...“, nastavljaš, ali ne slušam te. Smiješi se, iskra ti je u očima. Znam da voliš jesen, znam te.

Onako usput nabrajaš imena nekih gradova. „Prag, E, da. Vidiš, Prag je lijep, ali Moskva, Moskva je dom.“ Daješ obećanje o domu, meni i tebi u Moskvi, a ja znam da voliš Moskvu pa samo kimnem glavom.

Zaustaviš se usred rečenice samo da bi me prekorila. „Daj ugasi to, štetni ti“, osuđujući pogledaš cigaretu među mojim prstima, a ja ti se samo smiješim.

Pronalaziš moje stare romane, pa me pogledaš gorčeno. Spominješ meni neke nepoznate muzeje pa se ljutiš kada ti kažem da nikada nisam bio tam. „Vodim te tamo. Četvrtak, ti i ja, muzej“, stvaraš brze dogovore sa mnom, a znaš da te u četvrtak više neće biti ovdje.

Tu i tamo navedeš ime neke knjige. „Dostoevski. Zločin i kazna, jer te volim ko Sonja Raskolnikova“, vjerujem ti, usprkos tomu što znam da ne govorиш što bi htjela, vjerujem ti. Za kraj kažeš: „Tomo, hvala ti, ovo mi je trebalo.“ Govoriš, jer znaš koliko si jaka na riječima. „I hej, Adi!“ obratim ti se: „Javi se.“

Ali nema te. Jer ti nisi tu i opet ostajem samo ja.
I ako je Tolstoj imao Anu, a Dostojevski Sonju, ja imam
tebe. Adi, Adelo.
Jer ti nisi tu - samo te ima svuda.

Marija Ban, 8. b
državna smotra LiDraNo

Hladni snovi

„Kako smo dospjeli ovdje? Kako je došlo do ovoga?“ samo su neka od pitanja što su mi se vrtjela glavom. Nisam željela doći, no nikad si ne bih oprostila da nisam. Treba me. Znam da je ovo posljednji put da ga vidim te mi ta pomisao tjeru suze na lice. Siječanske temperature su gotovo nepodnošljive. Snijega je bilo već preko metar, a nije se činilo da će uskoro prestati. Eno ga. Sam usred sve one gomile. Tako umoran, promrzao, osramočen i ranjiv. Naleti vjetra, donosili su mu pahulje na lice. Pronašao me pogledom i nasmijao se koliko je mogao. Zbog toga sam zaplakala još jače. Učinilo mi se da negdje u daljini odzvana dječji osmijeh. Davna uspomena iz nekih boljih vremena, stvorila mi se pred očima. Zima je bila oštra poput ove, no bili smo samo djeca bez briga i tegoba. Bili smo slobodni, jednaki međusobno i s drugom djecom. Osmjesi djece, što se igraju u snijegu, orili su se zrakom. Najednom je hladnoća udarila u mene i shvatila sam da su mi ruke poplavjene. Boljele su me i jedva sam ih micala, ali nisam bila prestrašena. Njegove nisu bile daleko od mojih. Rekao mi je da se ne bojam i da će sve biti u redu. Još jedan osmijeh mu je ukrasio lice, a ja sam mu uzvratila svojim. Ubrzo je majka stigla do nas i prepala se. Odvela nas je kući da nas ugrije. Prvo nas je ugrijala hladnom vodom koja se najednom činila kao najtoplje mjesto na svijetu. Zanimljivo je kako u ni jednom trenu nisam bila preplašena jer je on bio uz mene.

Sada kada on mene treba, ja mu ne mogu biti blizu. Stojim u ovoj gomili sa svim ovim ljudima. Jedni nisu mogli zauštaviti suze što su im tekle niz lice, dok drugi nisu mogli sakriti osmijeh. Jedni su pokazivali gnušanje, dok su drugi pokazivali čisto zadovoljstvo. A on? Sad su njegove ruke

bile plave, odnosno ne samo ruke. Kako i ne bi? Bez odjeće na ovim temperaturama. S jedne strane mu se divim što je imao snage kopati. Nije kao da je imao izbora, a bilo je teško. Zemlja je bila smrznuta, a tijelo premoren.

Pitala sam se o čemu razmišlja. Čuje li smijeh djece, pogrdnu dernjavu gomile ili suze što ga ispraćaju? Vidi li moje suze kroz svu ovu gomilu, čuje li slamanje mog srca? Nikada nisam, i neću, požaliti što sam postala njezina žena. Što ga volim svim srcem. Što sam prihvatile njegovu vjeru kao svoju.

Doveli su pse na lancima, a onda? Onda su ih pustili. Trgali su komad po komad mesa s njegovog tijela. Krv je curila. Snijeg je postajao sve crveniji i crveniji. On je vriskao od boli. Tijelo mu je bilo neprepoznatljivo, ranjeno, uništeno. Nisam mogla više gledati, okrenula sam se i počela povraćati. Bojala sam se vratiti pogled na njega. Čula sam svaki zvuk u zraku. Njegove povike u svoj toj patnji i boli. Plać onih što gube znanca, susjeda, prijatelja, člana obitelji. Smijeh onih što su uživali u ovome. Opozvali su pse.

Uspravio se koliko je mogao s izmučenim tijelom, a pogled mu je bio uperen u mračnu rupu u zemlji. Znao je što ga čeka, nije se opirao. Usne je razlomio u posljednji smješak, a niz lice mu je klizila posljednja suza. Pogled je skrenuo na mene. Učinilo mi se da je preko usana prevadio riječ: „Oprosti.“ Kroz svu onu buku čula sam njegov posljednji udah. Vojnik je ispalio hitac. U zraku je nastao muk i do ušiju mi donio njegov posljednji izdah.

Još jedan Židov pada u grob što ga sam iskopa. Sve nas ista sudbina čeka, nikoga neće minuti njemačka ruka.

Anamarija Kic, 8.a
županijska smotra LiDraNo

Ribička priča

Bil je zadnji den ljetnih praznikov. Mislij sem si kak da ispadne ščem boljši. Pozval sem prijatelje. Nas četiri okupljeni sme vu tajne društve „ŠČUKA“. Dogovorili sme se da se najdeme u dve vure na Bedekovčanskim bajerima.

Ja sem došel pervi i zauzel sem naše omiljene meste na Plavem bajeru. Fčasi su se dotepli i dečki. Nosili su čuda ribičkoga pribora te hrane i piјače jer od ribičije človek fejt ogladni i ožedni. Postavili sme ščape i počeli noriti. Negdo je spomenul školu, ali ja sem te odmah prekinul i povedal da same bedaki danes govoriju o škole. Vure su prešle, a mi nisme imeli ni griza. Šteli sme iti dime, ali vu tem času nekej je potegnule moj ščap. Ja sem ga mam zgrabil i počel vleći. V istem času sem bil srečen i sprestašen. Bojal sem se da mi riba ne bu pobegnula. Riba je cukala i cukala i nije popuščala. Uspel sem ju dovleći do obale i videl sam velikoga šarana. Si sme se počeli smejeti i skakati kak norci. Zvlekli sme ga na obalu i slikali se, a onda sme ga morali pustiti kak nalažeju ribički zakoni. Bile je več kesne i morali

Ne čuješ glazbu.
Suze mi teku niz lice,
Lutam kroz ulice,
Prijateljice me tješe danomice,
Daju utjehu mi preslabu.

Želim da sve bude kao nekada.
Suzne oči zatvaram,
Hajde da malo odspavam,
No sutradan ih tužno otvaram
Jer znam da ti nećeš više nikada.

Anamarija Kic, 8.a
pohvaljeni rad Poj riči materinske, Primošten

Šest stupnjeva odvojenosti

Mislisli kako je slomljeno srce najgore? Promisli opet. Nisam te namjeravao povrijediti, nisam te želio povrijediti. Sam si se odvojio od mene, ostavio me na rubu kada si mi najviše trebao. Misliš, kako će barem netko biti zauvijek s tobom, ali to su sve laži, kao i sve ono što su nas učili roditelji. Tužna, ali bolna istina. Ono što će te slomiti je sljedeći dio, dio kada prestaješ misliti kako je to najgore. I dalje ne shvaćaš svoje pogreške, je li? Gledam te kako uživaš u društvu svojih prijatelja, kako bezbrižno udišeš dim cigareta i uživaš u svakom gutljaju votke. Sretan si, kažeš? Ne, nisi. Pod utjecajem si krivih ljudi, krivih sredstava. Hoćeš li ikada shvatiti? Sveti ti se urušava? Ignoriraš to. Vidim kako i dalje bezbrižno radiš iste stvari svakog dana, kako neprestano misliš kako si sretan dok ne vidiš okolinu. Vidim kako gledaš kada vadiš još jednu cigaretu, vidim očaj i razočaranje u tvojim očima. Vidim kako si, vidim što si, vidim tko si. Ti nisi onaj, moj isti Byun. Ti nisi onaj kog sam ja volio najviše, kog sam uvihek bio spreman primiti u kuću, pa čak i usred noći. Ti nisi ti, zarobljen si u mislima, zarobljen si u krivom društvu, zarobljen si u stvarnosti. Popravio si se, kažeš? Još uvijek te viđam s tim istim prijateljima, vidim kako vadiš još jednu cigaretu, kako bezbrižno naslanjaš bocu votke na svoje usne. Ti vidiš jedno, ja vidiš drugo. Ja vidiš što ti radiš, a ti zašto to radiš. Gledam te u sobi svake večeri, kako neprestano liješ suze, nadajući se da ćeš se popraviti. Gdje ti je zdrav razum? Nekoliko dana nakon što si neprestano plakao u samoći i tuzi, vidim te s drugim. Vidim kako se smiješ kao nikada u životu, kako uživaš u društvu nakon toliko proplakanih noći. Voliš ga, jesam li u pravu? Onda neka tako i bude. Budi uz njega, voli ga, ne napuštaj ga, a pitanje je hoće li on napustiti tebe kada shvati tko si. I zadnje, napokon shvaćaš kako si pogriješio? Vidim te na

koljenima. Na koljenima pored mog groba, kako neprestano plačeš, opet. Sve ti je jasno, nije li? Žališ li za vremenom kada si me imao, kada sam pripadao samo tebi? Kada si imao nekoga tko te istinski voli i treba. Žališ li što si bio tako bezbrižan? Tako opušten? „Sve će biti u redu“, govorio si mi, „sve će biti u redu, zauvijek ću pripadati samo tebi, samo ću tebe voljeti..“, nizao si laž na laž. Zaboravio si me odmah nakon dva mjeseca, a ja tebe nisam, niti neću. Jer samo tebi pripadam. Sve to radiš iz očaja, ne shvaćajući da prolaziš kroz šest stupnjeva odvojenosti.

**Marija Mlinarić, 8.a
županijska smotra LiDraNo**

Bojište ljubavi

Sredinom listopada grijem ti ruke u dubokim džepovima svoje jakne. Kupujem mjericu tek pečenih kestena pa ostatak od dvadesetke ostavljam starom čiki. U hodu noktima grubo kidam olupine pa ga tako polougljenog prebacujem s dlana na dlan, prljajući svoje duge i tanke prste. Kidam ga na pola pa ti pružam veću polovicu, a ti ga pokušavaš malčice ohladiti svojim dahom. Pozdravljaš me utorkom dok sjedim s društvom kraj igrališta, a ja odmah dižem ruku u zrak i poklanjam ti jedan od svojih najljepših osmijeha. Poželim ti prići, ali ti već nastavljaš svojim putem okrećući mi leđa. Hodaš tako prkosno, kao da je cijeli svijet tvoj.

Čekam te u neosvijetljenom kafiću i naručujem čaj od borovnice s medom i pola kriške limuna, znam da taj voliš najviše. Već pomislim da nećeš doći, a zatim ugledam tamnoplavi Chevrolet tvog brata te tebe iza prozora kako ga grliš i poklanjaš mu širok osmijeh. Odmjeravam te dok ulaziš te lagano lupam upaljačem u ritmu glazbe. U toploj kuhinji mojih roditelja radimo čokoladne kolače s korom limuna i malo cimeta. Pričam ti o Moskvi i Boljšoju dok ljkuskom jajeta udaraš o ivicu nape od lažnog mramora. Slušaš me smeteno dok metalnim kalupima izrezuješ srca iz tijesta, a onda odlazimo u moju sobu i prepustamo kolače u pećnici na brigu mojoj majci Dunji.

U knjižnici tražim još jedan Marvelov strip, a zatim te ugledam kako posuđuješ Ptice umiru pjevajući. Kosu si povukla unatrag i nosiš lepršavu crnu sukiju koja ti seže do polovice koljena punih rana. „Anika“, govorиш gospodi iz saltera i prije nego te što te uspije pitati za ime. Pružaš joj knjigu dok ti prilazim s leđa i polažem svoje hladne dlane na tvoje oči, baš onako kako ti je to majka radila kad ti je bilo sedam.

Za rođendan ti šapućem nježne riječi i milujem tvoje smeđe lokne, a zatim ti poklanjam žutu deku i tvoje najdraže lila sokne. Razmičeš zavjese na svom prozoru, pa gledamo dječja sretna lica dok s radija tvoje majke tiho odjekuje klavijatura magične Magi.

Klizim kažiprstom po tvom krivom nosu pa zastajem na

onoj grbici koju nimalo ne voliš. Prislanjam usne na tvoj obraz, a zatim se brzo uspravljam i smiješim dok tvoji obrazi poprimaju blago ružičastu boju.

Citiraš mi Cesarića i Antića: „Usne jedino zato postoje da s nekim podijeliš nešto svoje“, a zatim osjećam tvoje usne vrele kao plamen svjeće dok te ljubim na blic.

Zadirkujem te dok slikaš uljnim bojama pa me napadaš i prljaš košulju koju mi je baka poklonila za šesnaestirođen dan. „Oprosti Sergej, kupit ću ti novu, bilo je slučajno, donijet ću ti bratovu majicu da se presvučeš...“, nema ti kraja. „Uredju je, nema veze, zadrži ju“, prekidam te i guram ti košulju u ruke. Gledaš me očima punim žalosti, a zatim privlačiš u najtoplji zagrljav.

Izgledaš blesavo slatko dok se igraš sjena na žutom zidu svoje sobe, a tvoja predstava djeluje tako zanimljivo iako znaš napraviti samo vranu i konja.

Odlazim, zapadno slavonsko bojište me čeka. Pozdravljaš me na peronu stoeći rame uz rame s mojom majkom Dunjom. Suze ti klize niz obraze i stežeš maleni bijeli rupčić u svojoj ruci ne želeći ih obrisati.

Previše se smiješim kad mi suze naviru, bezbroj puta si ti bila ta koja je meni popravila dan i sad ja tebi želim da budeš sretna cijeli život.

Obavijam ruke oko tvojih toplih grudi pa te ljubim po zadnji put prije nego što odem. Glavom mi je prostrujalo sve što je prošlo preko mojih usana; i krv, i znoj, i kletve. Ali tvoje su usne bile tako meke.

**Leonarda Ban, 8.b
pohvaljeni rad Male nagrade Gjalski**

Slap

Teče i teče, teče jedan slap;
Što u njem znači moja mala kap?

Gle, jedna duga u vodi se stvara,
I sja i dršće u hiljadu šara.

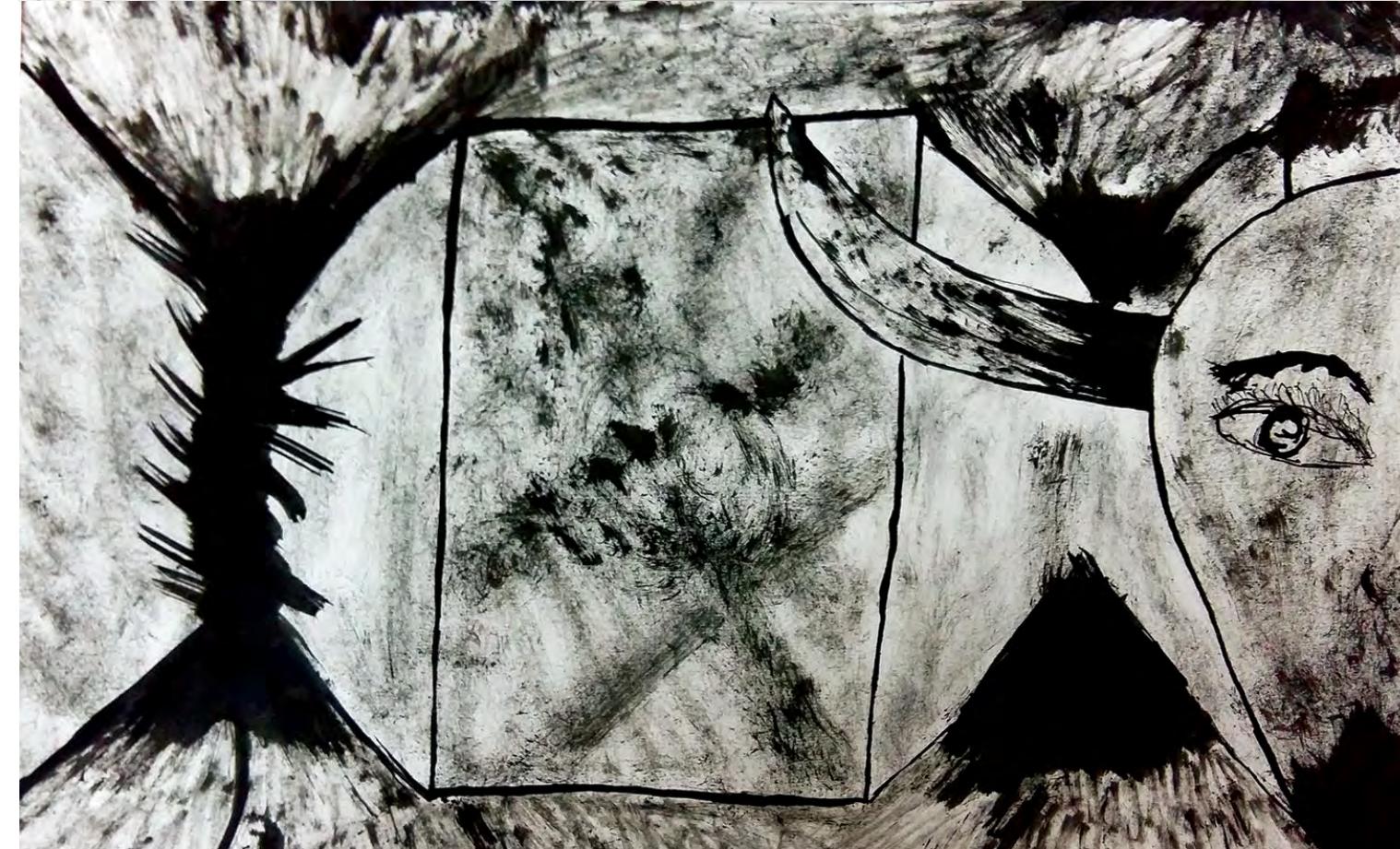
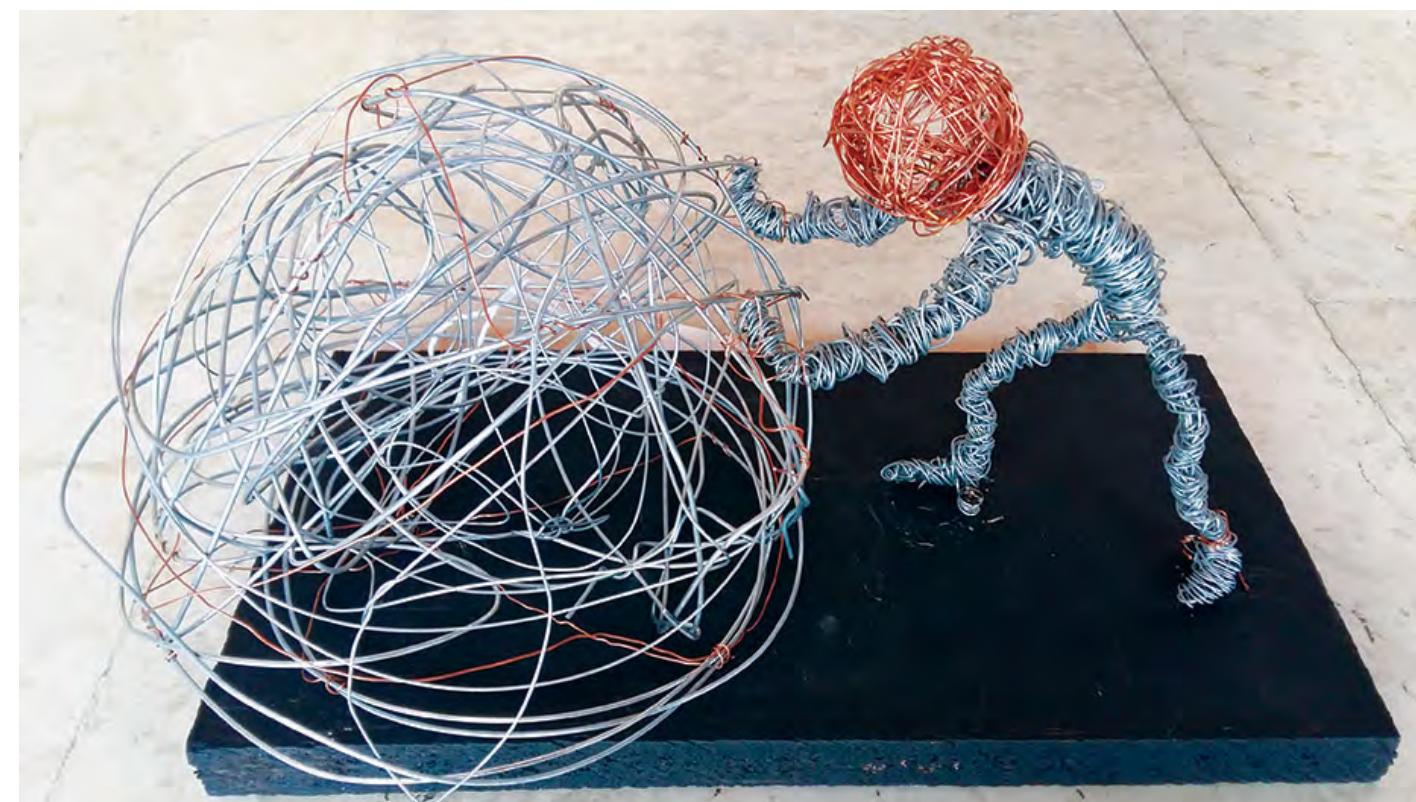
Taj san u slalu da bi mogo sjati,
I moja kaplja pomaže ga tkati.
Dobriša Cesarić

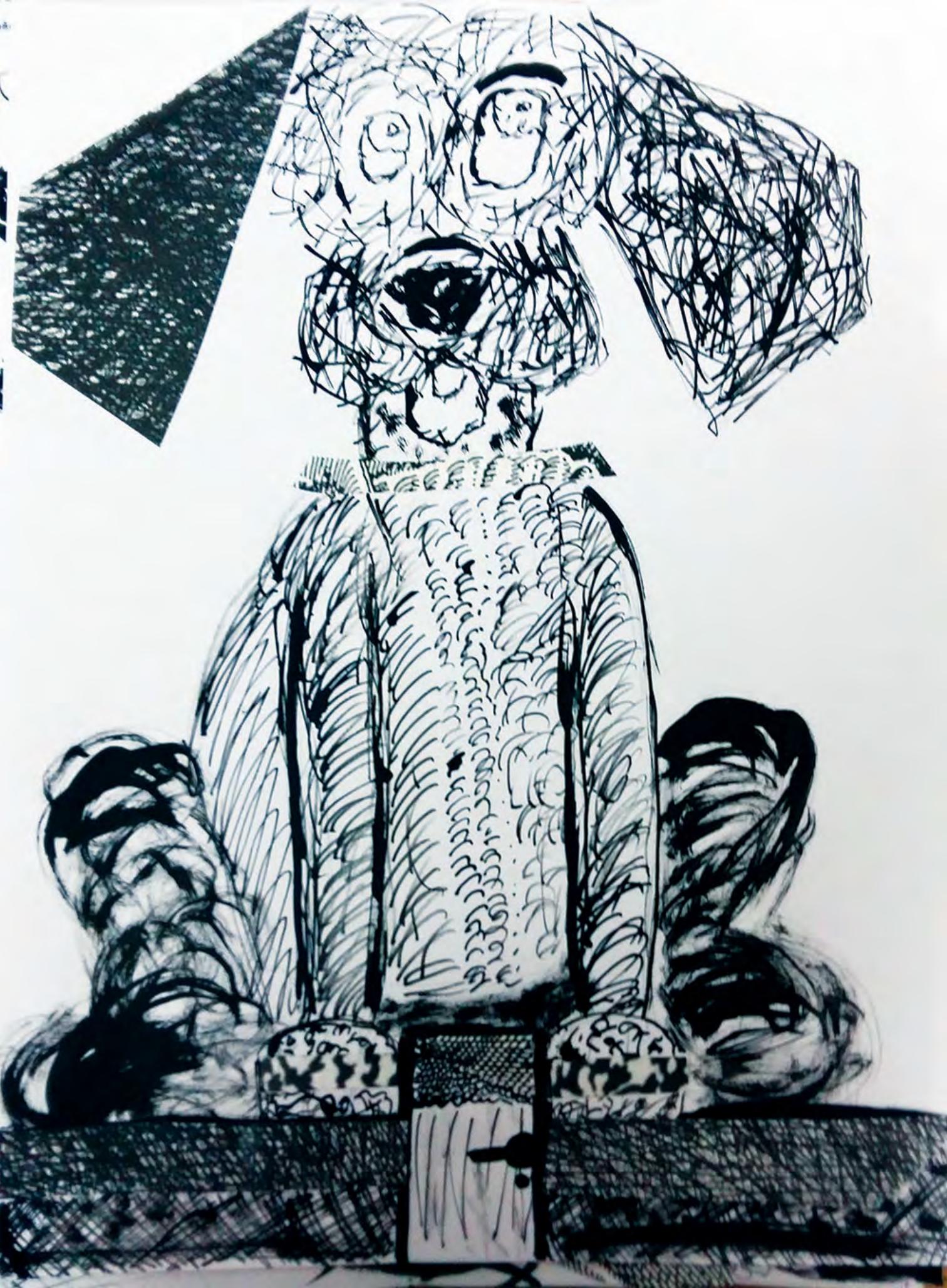
Slap

Ova pjesma me oduševljava iznova i iznova. Moja omiljena pjesma... za mene nikad nije govorila o slalu i dugi. Uvijek sam zamišljala da sam ja ta mala kap u slalu koji predstavlja moj svijet s dugom i ljepotama. Želim da moj svijet bude takav. Kristalno čist, moćan i sretan. Želim biti ta kap koja odmara na travkama svježe trave. A duga? Duga bi bila pozitiva, optimist, ljepota koja moćno strui zrakom i lječi i najtamnije srce. Svijet bi bio čarobno mjesto prepuno sklada. Savršeno baš poput kristalnih suza koje slap čuva... Što je za mene „Slap“? To nije pjesma. To je savršen

sklad riječi, more savršenosti, harmonija jednostavnosti. Bogata pjesma, a bez ijednog epiteta. Slika naslikana kistom stilskih izražajnih sredstava i motiva. Pjesma je sažeta baš kao što je kap sitna. Pjesma prodire do srca i krasi misli baš kao što slap krasi prirodu. Slogovi savršeno plešu u ritmu prirode.

Dora Dominko, 7.a

Članak

Blago moga zavičaja

Blago Krapinsko-zagorske županije od 54 km², prije znano kao Našenina, dobilo je ime Bedekovčina. Ime je došlo od Benedikta Bedekovića Komorskog zvanog Bedek čija je obitelj vladala ovim područjem s titulom jedne od najstarijih u Hrvatskoj. Naime, Bedekovići su postali plemeniti jer su pomogli hrvatsko-ugarskom kralju Beli IV. kada mu je 1276., dok je prolazio kroz ovaj prostor, pukao kotač kočije. Posjed Komor im je poklonio kao znak svoje zahvalnosti. Bedekovčansko-komorsko vlastelinstvo se razvilo tijekom sljedećih nekoliko stoljeća, iako je postojanje rimske utvrde Castrum Cubula u Keblu arheološko-povjesni dokaz za život na ovim prostorima prije 13. stoljeća. Godine 1650. sagrađena je drvena kapela s malim olтарom posvećenim svetoj Barbari, a 1720. Nikola Bedeković odlučio je da se na istome mjestu sagradi zidana crkva koja sedam godina kasnije postaje i župnom crkvom, no na žalost 1775. strada u jakom potresu i potpuno je razрушena sve dok 1778. nije sagrađena nova barokna crkva. Ono što je posebno obilježilo 18. stoljeće su dvorci Bedeković-Vranyčany i Sermage te kurija Bedeković. Bedeković-Vranyčany nalazi se u Gornjoj Bedekovčini gdje je prije dvadesetak godina izbio požar i zahvatilo dvorac koji danas nije obnovljen do kraja jer mu nadostaje toranj iznad krovišta. Perivoj parka uređenog u engleskom stilu uz dvorac s ostatcima vrijednih biljnih vrsta stavljen je pod zaštitu hortikulturnih spomenika 1965. godine i predstavlja jedini očuvani primjer vrtne aranžerije u Hrvatskom zagorju.

Dvorac Sermage zbog velikog nemara danas se nalazi usred teškog graditeljskog stanja, no nedavno je u Poznanovcu pokrenuta obnova krovišta, a kurija Bedeković je u privatnom vlasništvu i u znatno boljem stanju. Bedekovići su vladali sve do 19. stoljeća ili točnije 1848. godine kada je posjed pripao obitelji Galjufa koja je vladala do 1887. i tada posjed prelazi u ruke obitelji Vernyczany-Dobrinović sve do prvih desetljeća 20. stoljeća.

Kako se je Bedekovčina razvijala, počele su se održavati brojne manifestacije, a jedna od poznatijih bile su Žetvene svečanosti imanja Vranyčany. Počele su se razvijati tvornice, a neke od njih su Zagorka, BOR i INKOP. U razdoblju od 1886. do 1937. kopanjem gline nastala su prva Bedekovčanka jezera, no zatrpana su zbog plana proširivanja ciglane. Jezera u kojim danas uživamo kroz manifestacije Sajma vina, Festivala piva i Igrajte nam mužkaši, nastala su od 1937. do 1950. godine.

Sljedećih godina, usprkos velikim emigracijama, obilježio se prvi visok prirodni prirast nakon 1948. Najveći je bio 1991. Već pet godina kasnije razvio se je turizam i prema ocijeni turističke aktivnosti Bedekovčina se smjestila na trinaestom, a prema izboru za najatraktivnije naselje na osmom mjestu u Krapinsko-zagorskoj županiji. Zahvaljujući školstvu za čiji je razvoj posebno zaslužan župnik Franjo

Magdalenić koji je sve do 1845., kada su škole postale obvezne, podučavao djecu u svojem stanu vjeri, čitanju, pisanju i računanju, Bedekovčina je dobila velik broj umjetnika koji se danas susreću na Susretu pjesnika i recitatora. Poznatiji bedekovčanski pjesnici su Željko Bajza, Vladimir Šenjug, Ivan Novački i Elvira Belošević, a među umjetnicima Željko Kropf.

Danas u Općini Bedekovčina djeluju kulturno-umjetnička društva KUD "Pavao Markovac", FA "Žuna", Limena glazba, Muški pjevački zbor umirovljenika KUD "Magdalenići", Ženski pjevački zbor KUD "Bedekovčina", udružna "Našenina - Vezilje" Bedekovčina, Bedekovčanske mažoretkinje, Udružna dragovoljaca i veterana Domovinskog rata Bedekovčina (UD i VDR), Bedekovčanska udružna mladih (BUMA), Bedekovčanska udružna invalida, Bedekovčanski ogrank Zagorske lige protiv raka "Svatko ima svoju priču" i Društvo "Naša djeca" Bedekovčina koja svojim trudom i doprinosom zajednici rade na tome da njihova i naša Bedekovčina ostane i dalje ovako lijepa i plemenita.

Nika Čehulić, 8.a

Suđenje Miki na satu lektire

Suđenje Miki na satu lektire

Dana 30. studenog 2017. godine održano je suđenje zagrebačkom građaninu Miki za počinjenje uboštva maloljetne kćeri. Naime, djevojčica Evica (5) navodno je nastrandala u igri kako roditelji tvrde, ali porota je odlučila kako je Mika (45) ipak nudio svojoj kćeri te će morati izvršiti kaznu od 2 godine zatvora koja može biti kraćeg trajanja zbog teške materijalne situacije u obitelji.

Porota je svoju odluku donijela na temelju izjave sinova, majke, socijalne djelatnice i susjede koja je čula komešanje u kući optuženog tog kobnog dana. Mikina žena, majka male Evice, Lucija (39) tvrdila je da njezin suprug nije nudio svojoj kćeri. Supruga Lucija uporno je tvrdila kako je njezin

djetetom. Istu priču potvrdili su i sinovi, Tomislav (13) i Mislav (10). Porota je odlučila da je Mika ipak kriv.

Sudnicu su osmislili učenici 7.c razreda s razrednicom Teom Ferdeljom na temelju pročitanog lektirnog djela Iz veleradskog podzemlja Vjenceslava Novaka. Sutkinju je glušila Ana Sovec, tužiteljicu Jelena Skozrit, branitelj je bio Marko Prpić, socijalna radnica Ivona Pozaić, sinovi Tomislav Horjan i Tomislav Jakuš-Mejarec, susjeda Roberta Mohač, Mikin šef Valentina Turk, gostoničar Dominik Ćvek, žena Lucija je bila Karla Videk, a osumnjičenog Miku utjelovio je Alen Sovec. Ostali učenici bili su članovi porote.

Karla Videk, 7.c

suprug te večeri kući došao pijan te odmah otišao na spavanje, a Evica se tog dana igrala i pala niz stepenice. Izjavila je to u suzama braneći svog muža i tugujući za najmlađim

Prevencija međuvršnjačkog nasilja

A ŠTO O RIZIČNIM I KONFLIKTNIM SITUACIJAMA KAŽE NAŠA STRUČNA SLUŽBA...

PREVENCIJA MEĐUVRŠNJAČKOG NASILJA

Protokol o postupanju u slučaju nasilja među djecom jasno razlikuje vršnjačko nasilje i vršnjački sukob. U školi se većinom bavimo vršnjačkim sukobima kako ne bi došlo do ponašanja koja bi zadovoljila kriterije za nasilno ponašanje (namjerno nanošenje štete, dugotrajnost negativnog ponašanja, neravnopravan odnos između „nasilnika“ i „žrtve“...). Unutar obaveznog školskog preventivnog programa, škola provodi niz preventivnih aktivnosti, no ono što čini temelj prevencije u našoj školi su vrlo jasno utvrđena pravila ponašanja, sustavno i kvalitetno provođenje dežurstva učitelja, proaktivno psihosocijalno okružje, stalna procjena potreba djece i djelatnika, pravovremena, koordinirana i dosljedna intervencija kada se pojavi neprihvatljivo ponašanje i ulaganje u otvorenu suradnju s roditeljima. Ukoliko ti temeljni elementi ne funkcioniраju dobro, nijedna konkretnije preventivna aktivnost ili program neće polučiti ozbiljniji uspjeh. U slučaju vršnjačkog sukoba, ovisno o ozbiljnosti i okolnostima, postupamo na uhodani način, no s različitim intenzitetom i širinom intervencije. Ukoliko se radi o manje ozbilnjom sukobu, razgovara se s učenicima, sukob se pokušava riješiti zajednički, djeci se jasno ukazuje na neprihvatljivost ponašanja i postojeće alternative, obavještava se razrednik/ca koji preuzima brigu o dalnjem praćenju ponašanja. Velik dio manjih sukoba naših učenika vrlo uspješno rješavaju sami razrednici. Radi li se o nečem ozbilnjijem ili ponašanju koje se ponavlja, stručna služba i /ili razrednik/ca odmah obavještavaju roditelje jednog i drugog učenika te se prema procjeni pozivaju u školu na razgovor, najčešće istovremeno.

Roditelji se upoznaju sa situacijom, savjetuju, predlažu im se odgojni i drugi postupci s ciljem rješavanja sukoba djece te se uspostavlja suradnja između roditelja. Nekima se predlaže uključivanje u socijalnu službu Savjetovanja i pomoći u obitelji (u suradnji s nadležnim CZSS i Odgojnim domom Bedekovčina). Obvezne roditelje su redovito surađivati sa školom i poduzeti mjere koje su savjetovane (podrška stručnjaka unutar škole i izvan nje, ispunjavanje dogovorenog) i drugo.

Učenici kod kojih se procjenjuje da postoje ozbiljniji rizici za kasniju pojavu problema u ponašanju, pa i nasilnih ponašanja i koji iskazuju neprihvatljiva ponašanja, uključuju se u uslugu Poludnevнog boravka pri našoj školi (CZSS, OD Bedekovčina) koji ima oblik produženog stručnog postupka upravo za djecu u riziku od pojave problema u ponašanju. Ova usluga se provodi u našoj školi već četvrtu godinu zaredom, uključuju se djeca sve ranije dobi što polučuje vrlo dobre rezultate.

Ukoliko bi se neprihvatljiva ponašanja ponavljala ili intenzivirala, škola je dužna, uz informiranje roditelja i djeteta, obavijestiti nadležni CZSS i druge službe. Imali smo takve slučajeve unatrag 10 godina.

Iako u prosjeku bez nekih specifičnih

formalnih edukacija (osim unutar škole i na županijskim vijećima) s područja prevencije problema u ponašanju, učitelji u našoj školi su kompetentni prepoznati ponašanja koja su neprihvatljiva, koja mogu dovesti do nasilnih oblika ponašanja i ponašanja koja predstavljaju ozbiljan rizik za razvoj problema u ponašanju. Kako polažemo važnost u pravovremenu intervenciju, zaista su ažurni i suradljivi u prepoznavanju takvih oblika ponašanja pružajući potrebne zaštite i brige, ali i jasnih granica djeci u sukobu. Redovito surađuju sa stručnom službom i vode brigu da se dosljedno i zajednički reagira u konkretnim slučajevima.

Ono što je problem u mnogim školama, pa i u našoj, jest nedovoljan broj stručnih suradnika u odnosu na veličinu i potrebe škole te preopterenost razrednika i učitelja. Na raspolaganju je još velik prostor za rad s roditeljima i djecom, a ponekad je vrlo teško pružiti podršku na svim potrebnim mjestima.

Zbog činjenice da se u školi ne događaju ozbiljna nasilna ponašanja, zaključujem da se na ona najpotrebitija mjesta ipak adekvatno ulaže.

**Marta Kokolić, prof.soc.ped.
Bedekovčina, 12.10. 2017.**

Intervju s ravnateljem

INTERVJU S RAVNATELJEM

1. KADA STE SE I ZAŠTO ODLUČILI KANDIDIRATI ZA RAVNATELJA?

Razmišljaо sam o kandidaturi već i prije. Ravnatelj Kopjar, moј prethodnik, otišao je u mirovinu, odnosno mandat je istječao krajem 2014. i tih zadnjih mjeseci sam intenzivnije o tome razmišljaо u razgovoru s kolegama i obitelji. S obzirom da sam uvijek imao ideje na koji način bi se odgojno-obrazovni proces u našoj školi mogao poboljšati i uvijek sam davao neke prijedloge, bila je prilika da, eto, te svoje prijedloge, ideje i zamisli pokušam u suradnji sa svim učiteljima i djelatnicima škole realizirati. I u tom razdoblju donio sam odluku da ћu se kandidirati.

2. MOŽETE LI OPISATI JEDAN SVOJ RADNI DAN?

Radni dani ravnatelja su vrlo različiti s obzirom na vrlo širok spektar poslova koje mora odraditi i ja si vrlo često pokušavam, jer sam takav čovjek, isplanirati radne dane i svoje aktivnosti i zadaće koje moram obaviti. Međutim, često se dogode nepredviđene situacije unutar škole, koje onda poremete taj plan. Moje radno vrijeme ujutro počinje u 7 i traje do 15 sati. To je ono što je na papiru, gotovo uvijek je više od toga, a dva dana radim popodne od 9 do 17. Ujutro, kad stignem, prvo otidem u zbornicu, računovodstvo i porazgovaram s tajnikom dok ne počne nastava. Potom pregledavam elektroničku poštu ili nešto što se trebalo napraviti, potpisujem račune, naručujem potrebnu robu. Zatim počinje svakodnevni sastanak vezan za aktualne probleme sa stručnom službom škole, pedagoginjom Silvijom Ilić i defektologinjom Martom Kokolić. Ako se nešto dogodilo, razgovaramo o postupcima otklanjanja problema kako se on ne bi ponovio u budućnosti. Sve ono što radi ravnatelj i kako škola funkcioniра, definirano je u godišnjem planu škole i

školskom kurikulumu. Svaki radni dan ovisi o aktivnostima koje su planirane uz brojne druge nepredviđene situacije: netko padne i slomi nogu, nekom nije dobro, ljudi otidu na bolovanje, treba tražiti zamijene, pa natjecanja... uvijek je živo i zanimljivo.

3. KAKO SE OSJEĆATE NA MJESTU RAVNATELJA NAŠE ŠKOLE?

Kako koji dan. Kako koji dan. Moram priznati da mi je bilo puno manje stresno dok sam bio učitelj, a kako vrijeme prolazi, čovjek se privikne, prihvati to i zasad imam i energije i više dobrih dana nego onih koji to nisu.

4. JE LI LAKŠE BILO RADITI S DJECOM KAO PROFESOR ILI RAVNATELJ?

odbojan izraz. Asocira me na vojsku. Jedinstvena školska odjeća je pitanje koje bi trebalo raščlaniti, u svakom slučaju bi trebalo vidjeti što o tome misle učenici i njihovi roditelji. Takvo što ima svojih prednosti, ima svojih nedostatka. Smatram da u ovom trenutku postoje važniji problemi od kodeksa odijevanja. Međutim, ako su roditelji i učenici suglasni, onda da. Razmatrali smo i tu opciju. Tražio sam i ponudu cijene za učenike naše škole da svatko dobije po dvije kratke i dvije duge polo majice. Zašto školska uniforma? Prvo, da se ne dere vlastita odjeća. Drugo, da se stvorи jedinstveni identitet i osjećaj pripadnosti jednoj školi i treće, od čega ne smijemo pobjeći, a to su sve veće razlike u imovinsko-socijalnom statusu među djecom. Netko imo puno, netko ima koliko treba, netko ima puno manje nego što treba. Jedan od načina gdje se to vidi i

Kao učitelj. Ne lakše, bilo je puno ljepše raditi s djecom kao učitelj, jer ja sam prije svega učitelj, to je moja profesija, to je moje znanje, a ovo je radno mjesto ravnatelja. Svakako se mislim vratiti na mjesto učitelja.

5. SVIĐA LI VAM SE IDEJA ŠKOLSKIH UNIFORMA, BISTE LI IH IKAD UVELI U NAŠU ŠKOLU?

Uniforma je prije svega za mene

po čemu se djeca na žalost razlikuju, isključuju iz društva jedni druge je upravo taj materijalni status - koliko vrijedi mobitel ili koje su marke tenisice ili majice. Možda bi u nekoj mjeri taj problem bio smanjen. Osobno nemam ništa protiv, premda mislim i da ima važnijih problema. Može, što se mene tiče.

6. JESU LI ŠKOLSKE TORBE PRETEŠKE I KAKO UČENICIMA

POMOĆI?

Definitivno. Da, školske torbe jesu preteške i smatram da ima previše ne toliko potrebnih stvari koje morate nositi. Kako to riješiti? Produciti boravak učenika u školi za dva sata da mogu učiti ili ispunjavati druge školske obaveze pa torbe mogu ostaviti u školi kao i knjige koje nisu potrebne. Postoje i garderobni ormarići. Znači, zadaća se riješi u školi, kući se uzme samo udžbenik iz kojeg se treba učiti za sljedeći dan ili što li već. Mislim da su torbe preteške. Pogotovo za niže razrede.

7. ŠTO VI MISLITE, JESU LI UČITELJI OBVEZNI DAVATI DOMAĆU ZADAĆU?

Ne. Mislim da nisu obvezni, no izbor bih prepustio svakom učitelju i njegovoj autonomiji, jer svaki učitelj ima svoj način i metodiku rada. Nisu svi predmeti isti. Tu treba jako dobro paziti, jer uvijek je pitanje tko rješava tu domaću zadaću. Rješava li petero učenika uistinu doma, rješavaju li sami ili im roditelji u prevelikoj mjeri pomažu? Prepisuju li onda ostali prije nastave od tih učenika, pa to nisu onda oni riješili? Smatram da treba davati učenicima vrlo ciljane zadatke koji moraju biti različiti u određenoj mjeri jer su i svi učenici različiti s obzirom na svoje sposobnosti. Naravno, domaća zadaća prije svega je uvijek učenicima dana da ponove, uvježbaju i nauče sadržaje koji su obrađeni u školi, jer se ne može sve ni u školi napraviti, ali više bi trebalo raditi na razvijanju, a to bi trebali i učitelji i roditelji – razvijati kod djeteta osjećaj odgovornosti i osjećaj obveze. Kad bi se redovito učilo i ponavljalo, onda niti domaće zadaće ne bi bile takav problem. U svakom slučaju, mišljenja sam da učenik mora kod kuće nešto raditi, pogotovo u višim razredima. No ne samo nešto, treba raditi na sebi – redovito ispunjavati svoje obveze, bila to zadaća ili ne.

8. ŠKOLSKO ZVONO ČESTO ZVONI U KRIVO VRIJEME, PLANIRATE LI UGRADITI/POSTAVITI ELEKTRIČNO ZVONO?

Da. Da, planira se.

9. KOLIKO SE JE PROMJENIO NAČIN PODUČAVANJA OD KADA STE VI IŠLI U ŠKOLU PA DO SADA?

Ovako! Svaki učitelj koji radi u školi je završio određeno formalno, tj. fakultetsko obrazovanje koje ima svoje zakonitosti ili metode koje su na nas učitelje prenijeli i to je to dok si na fakultetu. Međutim, to je sve u većoj ili manjoj mjeri zastarjelo. Najveći problem je to što stvari nisu uskladene s današnjim potrebama djece, mogućnostima, a pogotovo realnog života i svijeta, jer se sve vrlo brzo mijenja. E sad! Inteligentan i uspješan učitelj kad dođe u školu, koristi ono znanje koje je naučio na fakultetu, ali se izuzetno brzo mora prilagođavati učenicima kojima predaje, jer ponavljam, nisu svi isti unutar jednog razreda, mjesta,

a pogotovo ne unutar cijele županije ili Hrvatske. To ovisi o tisuću faktora. Naravno, za to je potrebno iskustvo i svaki dobar učitelj rabi i prilagođava one metode, strategije i oblike nastave ili podučavanja koji postižu najbolji mogući rezultat kod učenika, a to je da učenik stekne kompetencije i vještine koje će mu u životu pomoći. Što znači da si svaki učitelj mora prvo postaviti cilj za nastavni sat, a onda za svaki mjesec. Metode moraju biti učenicima zanimljive. Puno se promjenilo jer se mijenja svijet i djeca.

10. ŠTO BISTE VI ŽELJELI PROMJENITI U ŠKOLOVANJU?

Htio bih smanjiti formalizam. Odnosno to da se nešto mora raditi na temelju onoga što piše na papiru. Htio bih da se ljudi, a to su učitelji, oslobođe od previše papirologije i nebitnih stvari, da im se oslobođi vrijeme za njihovu kreativnost, da ih se potakne da budu kreativni, da promišljaju o nastavi jer na taj način će sigurno doći do metoda, oblika i strategija koje će učenicima biti prihvatljivije, ali i efikasnije. Puno više se treba ulagati u nastavni proces. Pokazatelji odgojno-obrazovnog sustava nam generalno nisu dobri. Velike su razlike između škola, što znači da su velike razlike među učeničkim kompetencijama koji dalje idu u srednju školu što je presudno jer su odgoj i obrazovanje najvažniji u školstvu. Tu se treba posvetiti pažnja na stvaranje novih nastavnih planova i programa koji su prilagođeni trenutku i današnjoj djeci, edukaciji učitelja kako bi mogli primijeniti suvremene strategije poučavanja, a da učenici postižu što veći uspjeh i da u isto vrijeme budu što zadovoljniji i sretniji u školi. Eto!

11. ZA KRAJ, ŠTO BISTE PORUČILI SVIM UČENICIMA I DJELATNICIMA ŠKOLE?

Svim učenicima, djelatnicima i svim ljudima, bez obzira što je u današnjem vremenu sustav vrijednosti potpuno izokrenut i poremećen, preporučam da prvenstveno ulažu u sebe. Što to znači? To znači da je sve ono što čovjek poneše u glavi samo njegovo, da za ono u čemu si ne može pomoći ne vrijedi plakati, da se trebaju zasukati rukavi. Ne gledati što drugi jest ili nije. Krenuti od sebe i pokušati svakim danom biti dobar čovjek i bolji čovjek. Ne činiti nikome ono što ne želiš da se tebi čini. Samo od toga treba krenuti. Slušati roditelje, slušati učitelje, jer sve što oni kažu ništa nije, koliko god se činilo suvišno i glupo djeci, užaludno, govori se iz iskustva i govori se s ciljem jer se samo radom, upornošću i znanjem može ići dalje. Ima i izuzetaka, ali su oni vrlo rijetki. Sreća, neka luda, ne čeka svakoga, ali vrijedan i predan rad na sebi, prije ili poslije će se isplati. Na žalost, možda ne u Hrvatskoj. Treba biti skroman, ne stremiti nečemu što nije ostvarivo. To je ono što ljudi često naprave – nesretni su zbog onih koji imaju možda više, ali nikad ne pogledaju one koji imaju kudikamo manje. Treba krenuti od sebe. Ne mogu se drugi ljudi mijenjati, ali na sebi se može raditi!

*Učenička
zadruga
Bedex*

Razgovor s učiteljicom Maricom Celjak

1. KAKO STE DOŠLI DO IDEJE DA OSMISLITE UČENIČKU ZADRUGU?

Već su postojale neke učeničke zadruge i s obzirom da smo išli na njihove smotre, vidjeli smo da je to vrlo korisno i dobro za učenike i odlučili smo tako nešto pokrenuti i u našoj školi.

2. KAKVE SU BILE REAKCIJE NA IDEJU ZADRUGE OD STRANE SVIH VAŠIH SURADNIKA U ŠKOLI?

Učitelji su to prihvatali i obvezali su se da će imati sekcije koje pomažu radu zadruge. Napravili smo anketu među učenicima i velik broj njih se prijavio. Međutim, kada je krenula realizacija, ispostavilo se da je neke stvari teže ostvariti, zato što su učenici koji su se prijavili u zadrugu istovremeno angažirani u nekim drugim sekcijama kao što su zbor, informatika, matematičari i sl. pa ih je teže okupiti. Kad organiziramo prodajne izložbe za Dan kruha, Božić ili Uskrs, dođe velik broj

učenika jer su tada slobodni. Najčešće je to subotom, a tijekom radnih dana u tjednu dolaze oni koji su slobodni i nemaju druge aktivnosti.

3. KAKVE SU BILE POČETNE ŽELJE, ŠTO STE VI ŽELJELI NAPRAVITI SA ZADRUGOM I JESTE LI TO OSTVARILI?

Nismo krenuli s velikim željama. U dogledno vrijeme želja nam je da se zadruga usmjeri na veću proizvodnju stvari koje se mogu prodati ili koje će koristiti školi. Za ovu godinu smo se bavili projektima koji su već postojali i koje smo sad još samo doradili. Mi smo već svih ovih godina imali Dane kruha vezane za projekt prodaje, gdje su sredstva bila namijenjena za pomoć potrebitima, bilo članovima naše udruge invalida ili našim učenicima koji su slabijeg materijalnog statusa. Također Božićne radionice koje smo provodili, sada smo samo usmjerili u to da se proizvodi također prodaju u humanitarne svrhe, jer do sada sve što smo za Božić radili nismo prodavali već smo samo izlagali. Onda smo to proširili i na Uskrs.

Radimo neke ukrasne i upotrebljene predmete koji se kasnije mogu prodati. Ove godine smo napravili projekt „Proizvodnja meda“. Međ je napravio dio naše zadruge, grupa Prirodnjac, koji također ide kao proizvod zadruge na prodaju u humanitarne svrhe.

4. GDJE ODLAZE SVA SREDSTVA NAKON PRODAJE?

Jedan dio sredstava je namijenjen kupnji materijala za daljnju proizvodnju. Moramo kupiti vruće ljepljivo, sad planiramo kupiti lemilicu, iz tehničkoga posuduјemo ubodnu pilu koju isto tako dogodine moramo kupiti, kupuju se isto neka druga sredstva poput drveta, špage i ukrasne vrpce. Dio sredstava je namijenjen za pomoć učenicima lošeg materijalnog statusa, a do sada smo jedan dio novaca dali za terenske nastave nekih učenika naše škole i maturalac koji dolazi u dogledno vrijeme. Za dio novca se kupuju učenicima koji su također siromašniji predmeti poput

bilježnica, bojica i ljepljivo, a dio novaca još nije utrošen. On se za sada čuva i ako ne bude upotrebljen za pomoć učenicima onda će se od tog novca kupiti nešto za školu što je potrebno učenicima. Ovisno o tome koliko ćemo imati novaca, hoće li to biti investirano u neku novu pametnu ploču, projektor ili lopte za tjelesni. Ovisno o onome što će biti potreba učenika naše škole.

5. POSTOJI LI NETKO KOGA BISTE BAŠ MOGLI ISTAKNUTI I REĆI DA JE BIO IZRAZITO AKTIVAN U RADU ZADRUGE?

Većina učenika koji dolaze u zadrugu su svatko na svoj način aktivan. Ne možeš istaknuti nikoga posebno. Svi se na svoj način trude. Možda su kod prodaje neki jako uporni i kad smo prodavali za Dan kruha, makar je bilo hladno i maglovito, neki učenici su obišli ne samo centar Bedekovčine, nego su išli skroz do Poznanovca. Svi se jako trude tako da ne bih neka posebna imena iznosila.

Ono što je možda jako dobro za napomenuti je da nisu u tome samo učenici koji su odlikaši nego dolaze svi učenici. Učenici koji imaju teškoća u učenju ovdje se puno bolje snalaze u praktičnom radu i tu dolaze do izražaja njihove druge sposobnosti. Netko tko ima jedva 2 iz matematike ovdje radi čuda: od piljenja, lemljenja, vezanja žice, stvaranja cvijeća od krep papira i sl. Tu se oni nalaze, a isto tako to djeluje odgojno jer imamo učenike koji inače imaju teškoća u ponasanju gdje se to kroz zadrugu ispravlja i oni se zaista trude biti uspješni i učitelji kažu da su se poboljšali i na satovima redovne nastave. Taj rad pomaže njihovom razvitku i osobno.

6. ŽELITE REĆI DA JE VEĆINA UČENIKA ZAINTERESIRANA ZA RAD U ZADRUI?

Da. Svi oni dolaze, ali evo ga danas je baš problem jer učiteljica iz engleskoga ima dopunsku nastavu i sad su oni nju molili bi li mogli ići na zadrugu, iako bi trebali učiti. Pola sata su ovdje, pola sata su tamo.

7. KAKO VI VIDITE ŠKOLSKU ZADRUGU U BUDUĆNOSTI?

Nadam se da će se povećati broj sekcija, da ćemo se više usmjeriti na proizvodnju i da ćemo naše školsko zemljište uspjeti osposobiti za proizvodnju. Planiramo zasaditi neke ljekovite bilje i lješnjak za sada i nadam se da ćemo uspjeti u tome. Možda bismo uspjeli proizvoditi i za našu školsku kuhinju koja bi time bila i zdravija i kvalitetnija u odnosu na sada kada kupujemo namirnice.

2. TKO JE SUDJELOVAO U OSMIŠLJAVANJU IMENA, LOGA I NAGRADA ZADRUGE?

Postoji zadružni odbor koji upravlja radom zadruge, kao i zadružna skupština koja se održava jednom ili dva put godišnje, a predsjednik zadruge je taj koji sve koordinira. U zadružnom odboru je sedam članova: tu smo kolega Kadoić i ja od učitelja iz naše škole, od predstavnika roditelja gospoda Gordana Jandžel, ravnateljica srednje škole Vera Hrvolj je moja zamjenica, a ja sam predsjednica zadruge. Dina Jandžel i Taša Habulin su predstavnice učenika i Suzana Hajdăš je predstavnica Općine Bedekovčina. Na sjednicama zadružnog odbora daju se prijedlozi koje se potom i donose. Naravno, veliku ulogu je imala Foto-sekcija naše zadruge u davanju idejnih rješenja. Međutim, jedna se slika stalno javlja zadnjih pet godina, a izložena je u holu naše škole - prikazuje zgradu škole i igrališta s bočne strane i odlučili smo da bi i logo, iskaznica, amblem i štambilj imali taj znak, stoga smo dali i prijedloge koji su prihvaćeni. Tako bi izgledala i iskaznica naše zadruge, samo što bi svaka sekcija imala svoju boju.

3. KADA ĆE UČENICI DOBITI ISKAZNICE?

Iskaznice smo trebali već napraviti, ali čekali smo plastifikator koji je došao nedavno i sad ćemo ih napraviti. Isto tako, puno učenika na početku godine upisalo se u naše sekcije. Zasad imamo Foto-sekciju koju vodi učitelj Kadoić, Eko-etno sekciju koju vodi učiteljica Celjak, sekciju „Spretnе ruke“ koju vodi učiteljica Nensi Bilić i Folklornu sekciju koju vodi učiteljica Lorena Videk. Jako puno učenika se na početku godine prijavilo i popunilo pristupnice. Međutim, ne dolaze svi na te sekcije, tako da se još uvijek uhodavamo u ovoj prvoj godini rada. Privremene iskaznice smo napravili, no u devetom mjesecu se obnavlja članstvo učenicima i oni prelaze u više razrede pa ćemo tada izraditi plastificirane iskaznice.

4. NA SAMOM POČETKU, KAKVE SU BILE IDEJE I KAKO SU REAGIRALI VAŠI KOLEGE NA OSNIVANJE ZADRUGE?

Svi su bili sretni što sad imamo cilj kojem težimo, jer ideja nikad ne nedostaje. Planiramo sudjelovati na sajmovima i prodajnim izložbama: najčešće je to božićni ili uskrsni sajam i naravno, vrhunac je županijska smotra učeničkih zadruga gdje sve zadruge Krapinsko-zagorske županije predstave što su radile cijelu godinu. I tu se razvijaju nove ideje. Mi već imamo puno ideja za sljedeći plan i program koji moramo donijeti u devetom mjesecu. Sad je plan da napravimo ovde ispred ulaza u zbornicu jednu povijesnu mirisnu gredicu na kojoj bismo sadili ljekovito bilje. Sadilo bi se ljekovito bilje koje raste na našim područjima koje bismo prodavali sušeno ili bismo radili mirisni ocat, sol ili sapune. Već sad imamo maslačkov med koji rade učenici petih razreda, a taj projekt „Maslačak“ pokrenula je učiteljica Melita Ogrinšak.

5. KOJE STE IDEJE OSTVARILI?

Većinu onoga što smo zamislili smo i ostvarili. Za prvu godinu rada možda i previše. Razmišljam da se orijentiramo na manji broj proizvoda pa da se više gleda na kvalitetu, estetski izgled, funkcionalnost te isplativost. Mi smo još uvijek, ponavljaju, u prvoj godini rada zadruge. Sastanak zadružnog odbora u prvom mjesecu, u vrijeme dok ste vi bili na praznicima, gdje su članovi nakon što sam ja polugodišnji izvještaj već dala, financijski bili jako pozitivno iznenađeni i rekli su da

3. KADA ĆE UČENICI DOBITI ISKAZNICE?

Iskaznice smo trebali već napraviti, ali čekali smo plastifikator koji je došao nedavno i sad ćemo ih napraviti. Isto tako, puno učenika na početku godine upisalo se u naše sekcije. Zasad imamo Foto-sekciju koju vodi učitelj Kadoić, Eko-etno sekciju koju vodi učiteljica Celjak, sekciju „Spretnе ruke“ koju vodi učiteljica Nensi Bilić i Folklornu sekciju koju vodi učiteljica Lorena Videk. Jako puno učenika se na početku godine prijavilo i popunilo pristupnice. Međutim, ne dolaze svi na te sekcije, tako da se još uvijek uhodavamo u ovoj prvoj godini rada. Privremene iskaznice smo napravili, no u devetom mjesecu se obnavlja članstvo učenicima i oni prelaze u više razrede pa ćemo tada izraditi plastificirane iskaznice.

u toj, to je onda bilo pola godine rada naše zadruge, da zbilja čestitaju, da je zadruga vrlo uspješna, da oni rade i sa drugim zadrugama i imaju uvid i u njihov rad i samo su nas baš pohvalili i da sam tak naprijed. Evo nas čeka sad 1.6. prva smotra učeničkih zadruga bit će u Gornjoj Stubici i mi se pripremamo. Sve proizvode koje smo radili tijekom godine ponovno učenici rade po jedan ili dva primjerka da imamo za prodajnu izložbu i četvero učenika ide i dva učitelja i nadamo se da ćemo biti pozvani na državnu smotru koja je ove godine u devetom mjesecu mislim da u Vinkovcima.

6. POSTOJI LI NETKO ZA KOGA BISTE MOGLI BAŠ REĆI DA JE BIO IZRAZITO AKTIVAN I DA JE DOSTA POMAGAO I BIO OD VELIKE KORISTI U ZADRUZI?

Svi učitelji koji vode sekcije su iznimno aktivni. Isto tako, veliku pomoć nam pružaju neki roditelji koji sudjeluju u radionicama uoči Božića i Uskrsa. Puno nam pomaže gospoda Komar, naša spremičica, i neki drugi učitelji koji nisu članovi zadruge, ali se vrlo rado priključe radu zadruge s radionicama na satu razrednika.

7. ŽELITE LI REĆI DA SU UČENICI ZAINTERESIRANI ZA RAD U ZADRUZI?

Izuzetno! Ono što je specifično za zadrugu jest da se javlja onaj tko želi, koga to zanima. Primjerice, učenik Miroslav Poslončec nije član zadruge, ali nam je od velike koristi u prodaji, marketingu i plasmanu proizvoda što je vrlo važno. Takvih učenika ima nekoliko i na zadružnom odboru donijeli smo odluku da ćemo ih nagraditi - možda izletom ili nečim sličnim. Dakle, svi članovi sekcija će dobiti plakete na kraju rada i naravno nagraditi ćemo ih možda izletom ili slično, ali i učenike koji su se posebno istaknuli. Moram odlučiti s voditeljima koji će mi dati imena učenika koje bismo nagradili kako bismo ih potaknuli da i dalje ostanu i doprinose radu zadruge.

8. KAKO VI VIDITE ŠKOLSKU ZADRUGU U BUDUĆNOSTI?

Budući da sam ja biolog, pokušavam okrenuti zadrugu na iskoristivost, korisnost u ekološkom smislu. Voljela bih da proizvodimo svoje ekološke proizvode koje bismo mogli i sami konzumirati. Jako mi se sviđa ideja školskog vrta čije bi proizvode mogli plasirati u školsku kuhinju. Ako se nešto ekološki proizvodi, ako to proizvode učenici, ako je to njihov projekt i moraju taj proizvod prodati kao eko-proizvod, zašto ga ne bismo prodali u svoju školu. Moja je ideja vezana za prehrambene proizvode u kojoj bi mi se rado priključila učiteljica Postonjski. Pripremala bi se zimница, umaci, marmelade, pekmezi i kompoti prema starim, izvornim receptima. Učiteljica Marica Celjak je spomenula sadnju lješnjaka i uzgoj začina za školsku kuhinju.

Iznad šumice, preko ceste je zemljiste koje je nekoć bilo školski voćnjak. Problem je s voćkama preko ljeta: tko god ima voće, zna da o njima treba gotovo na svakodnevnoj bazi brinuti, obrezivati ih, prskati i tome slično. Učenici su tijekom ljeta na praznicima i ne mogu se baviti tim aktivnostima. Srednja škola Bedekovčina koja je i naša partner, dala nam je tu sugestiju.

Izjave učenika

Matija Boroš 6.a

Sviđa mi se rad u školskoj zadruzi. Puno se družimo i prodajemo.

Z. David Boroš 6.a

Sviđa mi se rad u školskoj zadruzi jer prodajemo stvari i družimo se.

Tomislav Horvat 5.b

Raditi u školskoj zadruzi doista je zanimljivo i najbolji dio je kada prodajemo. Za sada sam sudjelovao samo jedanput u prodaji, ali doista je zanimljivo i dobra je vježba dok hodamo.

Postignuća naših učenika na natjecanjima i smotrama.

Na natjecanjima u organizaciji AZOO, na školskoj razini sudjelovalo ukupno 96 učenika naše škole iz 12 predmeta ili programa.

Na županijskoj razini našu školu je predstavljalo ukupno 64 učenika iz 13 premeta/programa, a sa sportašima i robotičarima nevjerovatnih 112 učenika! Na državnoj razini školu je predstavljalo 30 učenika iz 4 predmeta ili programa. Svi ovi brojevi su još veći kada se pribroje razni festivali, natjecaji i programi drugih organizatora. Krenimo redom:

SMOTRE

- Na Županijskoj smotri Učeničkih zadruga školu su predstavljali Matija Boroš (6.a), Dijana Valjak (6.a), Iva Kovač (7.a), Marta Pišković (7.a) – voditeljica UZ Bedex je Danijela Paradi, a voditelji sekcija Marica Celjak, Nensi Bilić, Lorena Videk i Dario Kadoić.
- Građanski odgoj - Županijska i Državna smotra projekata iz područja građanskog odgoja, projektom: Maslačak - zdravlje nadomak ruke, školu su uspješno predstavljali učenici petog razreda Tomo Čajko, Iva Žagar, Tatjana Jurić i Tamara Žegrec – voditeljica Melita Ogrinšak

NATJECANJA U ZNANJU

- Robotika u sklopu Croatian Makers lige, školu uspješno predstavlja tim u sastavu: Patrik Kos (7.a), Vito Prpić (7.a), Niku Čehulić (8.a), Matilda Novak (8.a) – voditelj Željko Vučković.
- na županijskom natjecanju iz engleskog jezika školu su predstavljale Lorena Majdak (8.c) i Anamarija Kic (8.a), a mentorica je bila Marija Matovinović.

SPORTSKA NATJECANJA:

- Pod vodstvom učitelja Ivana Biljana, šahovska ekipa u kategoriji dječaka osvojila je 5. mjesto, dok je šahovska ekipa u kategoriji djevojčica osvojila 1. mjesto u županiji i 3. na poluzavršnici regije.
- Pod vodstvom učitelja Dragutina Petrovečkog, nogometna ekipa OŠ Bedekovčina došla je do četvrt završnice, dok je ženska košarkaška ekipa u kategoriji djevojčica osvojila 2. mjesto u županiji.
- Pod vodstvom učitelja Darka Škrleca, rukometna ekipa u kategoriji dječaka osvojila je drugo mjesto u županiji, dok je rukometna ekipa u kategoriji djevojčica osvojila 1. mjesto u županiji i 4. na poluzavršnici.

LIKOVNA KULTURA

- Karla Videk (7.c), rad izložen na županijskoj razini

natjecanja LIK, a rad Barbare Mlinarić (8.c) je predložen za državnu razinu natjecanja LIK.

- Rea Šantak (8.c.) - 3. mjesto na SFerinom likovnom natječaju iz područja znanstvene fantastike u Zagrebu.
- Lorena Majdak (8.c) - 1. mjesto u KZZ na likovnom natječaju Hrvatska kakvu želimo, Ministarstva regionalnog razvoja i AZOO-a - mentorica: Ljiljana Cvetko.
- Pohvaljen i izložen rad učenika Nina Đurđana (1. a) na likovnom natječaju Lađa, Hrvatskog školskog muzeja - mentorica Melita Ogrinšak.

GLAZBENA KULTURA

- Pjevački zbor OŠ Bedekovčina osvojio je 1. mjesto u županiji te osigurao drugu godinu zaredom plasman na Glazbene svečanosti hrvatske mladeži, gdje je osvojio brončanu plaketu – voditeljica Ivana Tomašković.

HRVATSKI JEZIK

- Županijsko natjecanje iz hrvatskoga jezika: Dina Jandel (7.b), osvojeno 3. mjesto, mentorica: Vesna Košutić i Anamarija Kic (8.a), osvojeno 2. mjesto, mentor: Marko Valec.

LIDRANO

- Županijska smotra – izabrani radovi, Anamarija Kic (8.a), Marija Mlinarić (8.a), Marija Ban (8.b), dok je rad Marije Ban (8.b) izabran za Državnu smotru – mentor Marko Valec.
- Marija Ban je osvojila 2. nagradu na Maloj nagradi Gjalski, dok su pohvaljeni radovi učenika Leonarde Ban (8.b) i Maksima Šenjuga (6.a).
- rad Anamarije Kic pohvaljen je na natječaju Poj riči materinske 2018., dok je literarni rad Jane Krušelj (3.a) objavljen u Zbirci pjesama objavljenoj na 37.Smotri dječjeg kajkavskog pjesništva "Dragutin Domjančić" u Zelinji

Na **Vjeronaučnoj olimpijadi** županijske razine školu su predstavljale Karla Videk (7.c), Dina Jandel (7.b), Taša Habulin (7.b) i Jelena Skozrit (7.c) – mentorica Marica Celjak.

Tehnička kultura – OŠ Bedekovčina predstavljao učenik Antonio Jagarčec (5.a) - mentor Igor Papić. Geografija – ŽN – učenik Matija Lukec (8.b) osvojio je 4. mjesto - mentor Josip Dolčić.

Kemija – na županijskom natjecanju iz kemije Dina Jandel (7.b) osvojila je 4. mjesto - mentorica Danijela Paradi.

Biologija – na županijskom natjecanju iz biologije učenica

Anamarija Kic (8.a) osvojila je 3., a učenica Dora Dominko (7.a) 2. mjesto – mentor Dario Kadoić.

Fizika – na županijskom natjecanju školu su predstavljale Matilda Novak (8.a) i Anamarija Kic (8.a), koja je osvojila prvo mjesto te je pozvana na državno natjecanje – mentorica Ivana Severin.

Matematika – na županijskom natjecanju školu su predstavljale Klara Martinić (6. b) i Anamarija Kic; pozvana je i Leonarda Ban, ali je bila spriječena zbog bolesti; Anamarija Kic je osvojila 1. mjesto – mentorica Zdenka Šipiljak.

- Sudjelovali smo i na Međunarodnom matematičkom natjecanju Klokan bez granica, a učenici Eva Šipiljak, Lorena Čajko, Dina Jandel, Luka Šipiljak i Anamarija Kic su svojim rezultatima ušli u 10% najbolje plasiranih u RH – koordinatorica Jadranka Gazibara.
- Sudjelovali smo i na Mathfestu s dvije ekipe, gdje je ekipa 87 u sastavu Karla Videk (7.c), Dina Jandel (7.b), Leonarda Ban (8.b) i Anamarija Kic (8.a) osvojila 4. mjesto u konkurenciji 35 ekipa – voditeljica Martina Đurđan.

Ukratko, ove smo nastavne godine radili puno i radili smo dobro!

Sve ovo pokazuje nam da smo na dobrom putu, ali i obvezuje na daljnje usavršavanje i rad.

Ivan Paradi, prof.

Radovi najmladih

Zaljubljeni brod

Jednom davno plovio je morima i oceanima brod imenom Bruno. Bruno je živio na otočiću zvanom Tun. Jednog dana spazio je tuljanicu. Tuljanica je bila bolesna no Bruno joj je spasio život. Postali su dobri prijatelji. Putovali su zajedno i na kraju se zaljubili. Bruno i tuljanica živjeli su zajedno i sretno.

Tena Habulin, 2. a

Zaljubljeni brod

Brod nazvan Pero živio je na Jadranskom moru.
Jednoga dana ugledao je predivnu brodicu koja se sramežljivo kretala pored njega.
Odlučio joj je prići i upoznati je. Zaljubio se na prvi pogled.
Zajedno su potovali diljem svijeta.
Ljubav je bila toliko jaka da su ostali zauvijek zajedno.

Lovro Kotarski, 2. a

Ljubavna

Volio me jedan mali,
rekao mi to u šali.
Žezao me svaki dan,
Na to je bio ponosan.

Rekla sam mu da ga neću,
neka s drugom traži sreću.
Od tada ga više nema,
uhvatila ga strašna trema.

U sobu se on zatvorio,
vrata je zaključao,
mobitel ugasio
da bi sebe spasio.

Biseri

- Bosanska čajanka

Učiteljica: "Kako nazi-
vamo neprihvaćanje drugih
vjeroispovjesti?"
Učenik: "Vjerska
nestrpljivost."

- Ulica kineza Mislava

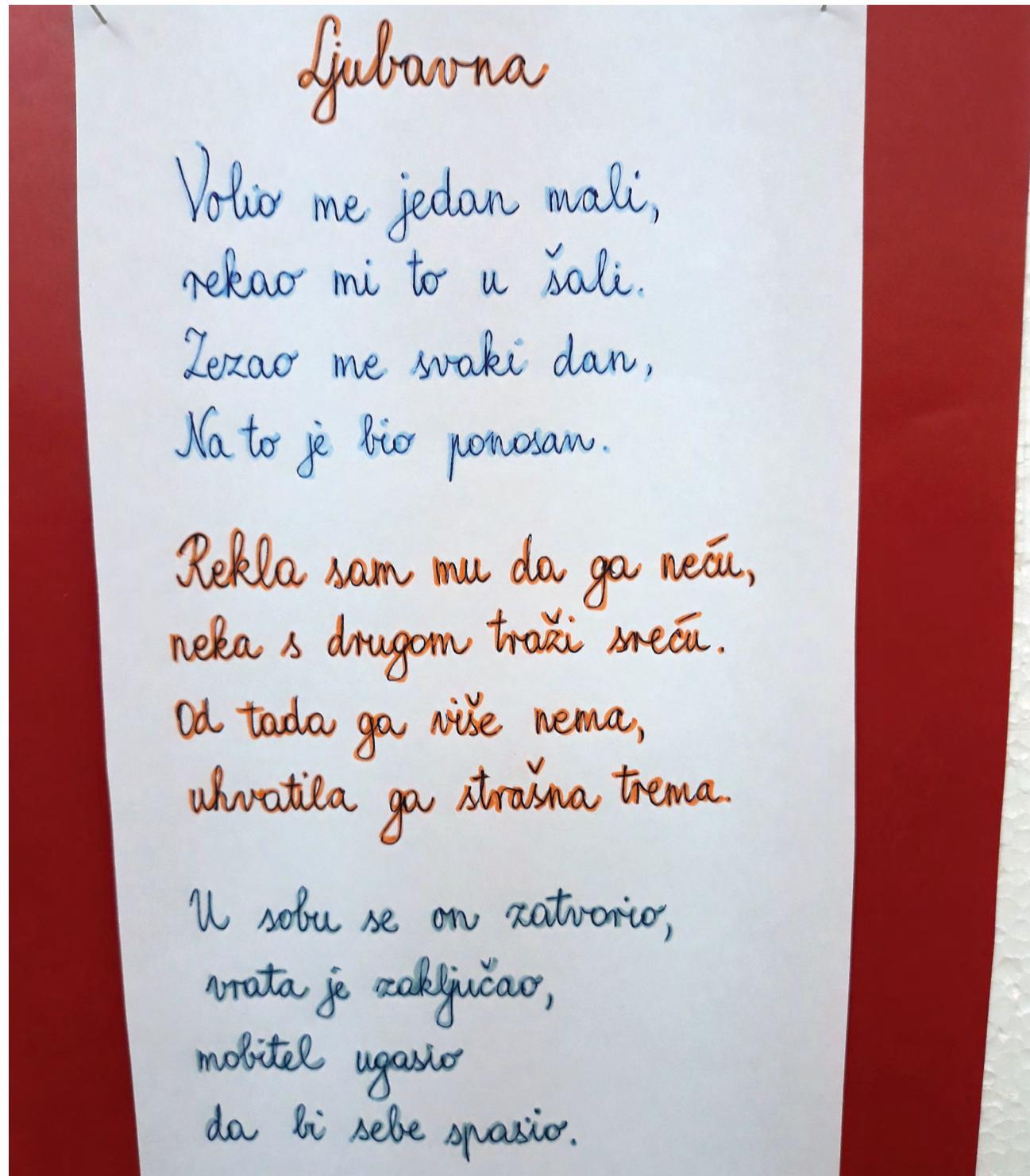
- Mali ratni djevnik

- Učitelj: "Kako se narodna
književnost očuvala do
današnjih dana?"

Učenica: "Tako da su je dobro
sakrili i nisu je nikome htjeli
pokazati"

- Učenica: "Učitelju, gdje
mogu posuditi knjigu Sudoku
hoće živjeti?"

- 1991. u Hrvatskoj se vodio
Građevinski rat.

Plakat naše učenice Barbare Mlinarić ove godine bio je objavljen na facebook stranici Festivala tolerancije/Jewish film festival Zagreb.
Tko još nije lajkao, ovdje je [link na uradak](#).

Osmasi / Školska godina 2017/18.

8.a

Gore s desna na lijevo bivši razrednik, a danas ravnatelj Ivan Paradi, Dorijan Kobeščak, Anamarija Kic, razrednik Josip Dolčić i Mihael Petrovečki, ispod njih nalaze se Jelena Pozaić, Matilda Novak, Marko Kuleš i Luka Špiljak, a na podu sjede Karlo Skozrit, Lana Bratković, Matija Stanić, Miroslav Poslončec, Konor Mutak te Tin Usmiani. Ispred njih leže Karla Novosel, Ivana Kucelj, Antonela Potočki, Martin Glumpak, Nika Čehulić, Maja Hren i Marija Mlinarić.

8.b

S desna na lijevo u stražnjem redu Luka Pavetić, Antonio Skozret, Marko Mohač, Ivan Martinić, Vedran Žegrec, Matija Lukec, razrednik Marko Valec, Ana Horvat, Helena Bošec i Leonarda Ban, a u prednjem redu Martin Jagarčec, Antonio Jagarčec, Jakov Videk, Martin Mlinarić, Lana Bajza, Leona Žugec, Petra Pavetić, Lea Ferenčić, Barbara Ban i Marija Ban.

8.c

S desna na lijevo u stražnjem redu Kristijan Oreški, Barbara Mlinarić, Karla Pavetiček, Rea Šantak i razrednica Melita Car-Čorko. Pored njih stoje Mirko Vrlec, Renato Jurina, David Hanžek, Nino Mohač i Dorijan Ded, a u prednjem redu sjede Mateo Kunštović, Matija Skozrit, Ivor Ožegović, Matija Jakuš, Lorena Majdak, Martina Tuškan, Ines Trbušić, Ivana Franc i Manuela Dugorepec.

Školska godina 2017/18. Broj 1 / OŠ Bedekovčina
<http://www.os-bedeovcina.skole.hr>